

Op een ezel naar de stad

Op een hoge berg ligt de stad Jeruzalem. Het is een mooie stad. De mensen noemen het de 'stad van de vrede'. En in die stad is een bijzondere plek: de tempel. Dat is het huis van God. Elk jaar, als het feest is, komen mensen overal vandaan naar Jeruzalem. Ze lopen de heuvel op en ze zingen: 'Wij zijn op weg. Op weg naar het huis van God.' Dit jaar zijn ook weer veel mensen op pad. En kijk: Jezus en zijn vrienden komen er ook aan. Ze hebben een eind gelopen, maar nu zijn ze er bijna. Een eindje vóór Jeruzalem blijft Jezus staan. Hij zegt: 'Willen jullie naar dat dorpje gaan? Daar zie je een ezeltje staan. Neem hem mee, dan kan ik op zijn rug zitten.' 'Maar mag dat dan wel?' vragen de vrienden. 'Ja hoor', antwoordt Jezus. 'Als iemand vraagt wat jullie doen, moet je maar zeggen dat de Heer hem nodig heeft en dat hij weer veilig terugkomt.' De vrienden gaan op weg en ze vinden het ezeltje. Ze leggen hun jassen op de rug van het dier. Op die jassen gaat Jezus zitten. 'Zit je goed?' vraagt Petrus. Jezus knikt. 'Je lijkt wel een koning!' roept Petrus vrolijk. En daar gaan ze. Op weg naar de stad van de vrede. Langs de weg zien andere mensen Jezus ook. Veel mensen weten wie hij is. En wie het niet weet, hoort het van anderen: 'Dat is Jezus. Hij vertelt over God en hij maakt mensen gelukkig. Kom, we leggen onze jassen op de grond. Dan is het net een rode loper voor de koning.' De mensen plukken ook takken van de bomen om mee te zwaaien. En ze zingen: 'Hosanna! Lang leve Jezus in de gloria! Hij komt in de naam van de Heer. Hij is een koning, net als koning David vroeger was. Hosanna in de hemel!' Jezus glimlacht. En Petrus, die naast de ezel loopt, glimlacht nog veel harder. Nu weet iedereen dat Jezus de koning is, denkt hij. In Jeruzalem gaan ze naar de tempel. En daarna brengen ze de ezel terug naar zijn baasje. Het was een bijzondere dag!

